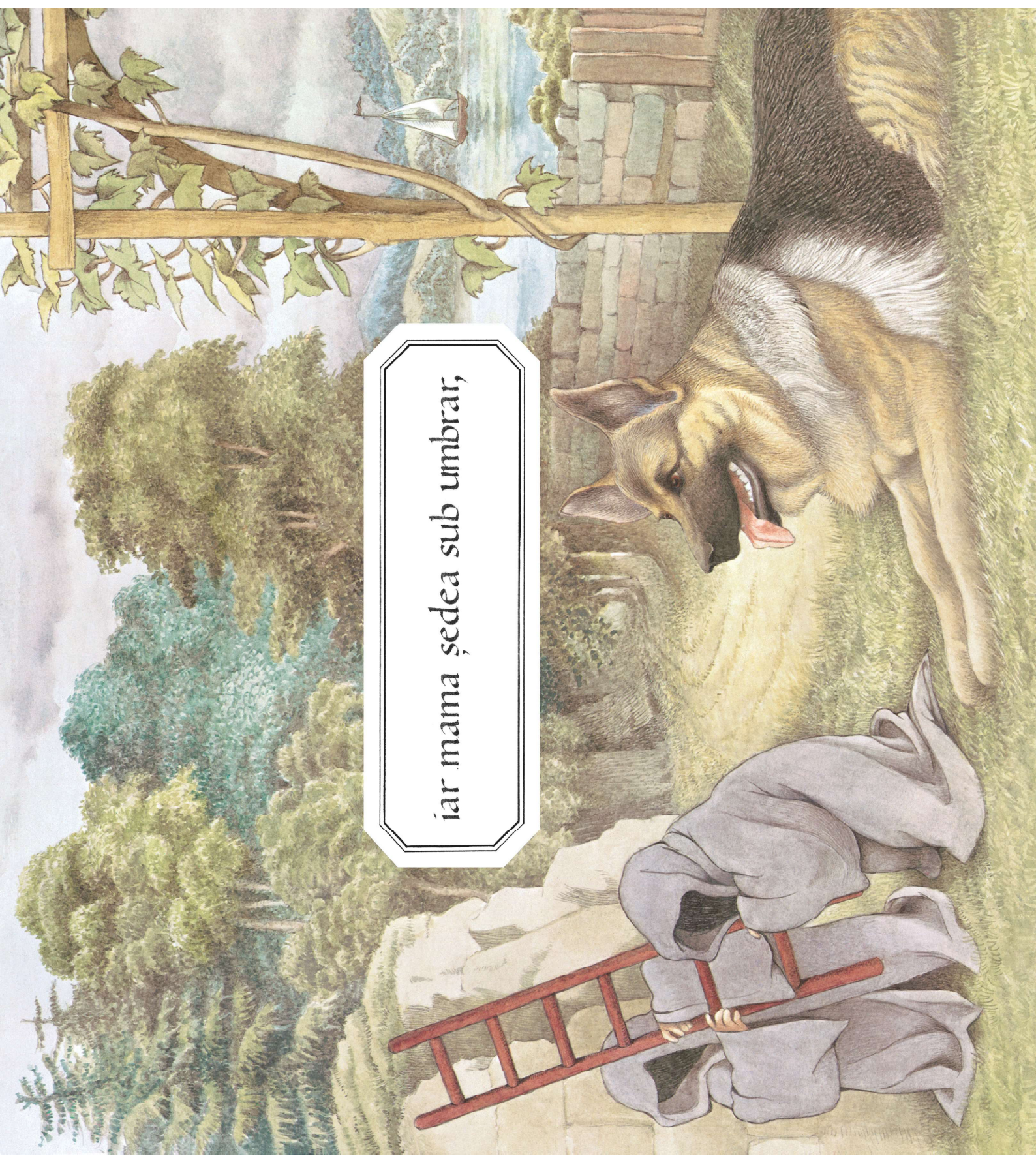




Odată, pe când tata
era plecat pe mare,





iar mama şedeă sub umbră,



Ida suna din cornu-i fermecat
ca să-și adoarmă surioara –
dar, de privit, n-o prea privea.



Atunci doi spiriduși se arătară.
Se strecurară în odaie tiptil
și traseră copila afară,
lăsând în locu-i alta, de gheață
din cap până-n picioare.

